

gen af Grundejere paa Landet i Jylland (Herning) er rejst Indsigelse mod, at Punkterne 1 og 2 imødekommes (Bilag 3). Over Andragendet har man indhentet den som Bilag 4 aftrykte Erklæring fra Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg, hvorhos man har indhentet den som Bilag 5 aftrykte Udtalelse fra Finansministeriet. Med Hensyn til de enkelte Punkter i det foreliggende Andragende skal man i øvrigt bemærke følgende:

ad Punkt 1.

Ved Lov Nr. 98 af 8. Maj 1908 blev den højeste Grænse (8,000 Kr.) for Takationsværdien af de Ejendomme, i hvilke Foreningerne kunde yde Laan, forhøjet til 10,000 Kr., og ved Lov Nr. 189 af 10. Maj 1915 blev Grænsen forhøjet til 12,000 Kr. for Ejendomme, hvortil der hører et Jordareal af mindst 1 Hektar. Under Hensyn til den stedfundne Værdistigning for Ejendomme har de tvende Husmandskreditforeningers Generalforsamlinger andraget om Forhøjelse af Grænsen for Vurderingssummen til 15,000 Kr.

Under Behandlingen paa Rigsdagen af Forslaget til Lov Nr. 189 af 10. Maj 1915 blev der af det af Landstinget nedsatte Udvalg gjort gældende, at Forhøjelse af Vurderingsgrænsen ikke burde finde Sted for jordløse Huse — Huse med mindre Jordtilliggende end 1 Hektar — blandt andet, fordi man derved vilde komme udenfor Rammerne for de Grundejere, for hvilke Husmandskreditforeningerne er oprettede, og tillige af Hensyn til Grundejerkreditforeningen i Herning (Rigsdagstidende 1914—15 B. Sp. 1507 ff.). Under Hensyn hertil har man ikke foreslaaet nogen Forhøjelse af Vurderingsgrænsen for jordløse Huse, medens man for de øvrige Ejendommers Vedkommende har ment at burde imødekomme Andragendet ved at foreslaa Vurderingsgrænsen forhøjet til 15,000 Kr.; ved en saadan Forhøjelse vil man for Landejendommenes Vedkommende formentlig ikke komme udenfor den Kreds af Grundejere, som Husmandskreditforeningslovene tager Sigte paa.

Finansministeriet har tiltraadt, at Grænsen for Vurderingssummen forhøjes til 15,000 Kr. (Bilag 5).

ad Punkt 2.

Medens Laanegrænsen ved Lov af 20.

Juni 1850 for Kreditforeninger i Almindelighed fattsattes til 60 pCt. af Vurderingssummen, er denne Grænse i Loven om Oprettelse af Husmandskreditforeningerne sat til 50 pCt. Under Behandlingen paa Rigsdagen af Forslaget til Lov Nr. 189 af 10. Maj 1915 blev der i Folketinget vedtaget et Forslag om, at Laanegrænsen skulde forhøjes til 55 pCt. (Rigsdagstidende 1912—13 B. Sp. 1373 ff., jfr. C. Sp. 875 ff.), og en lignende Bestemmelse optoges derefter i Forslaget ved dets fornyede Fremsettelse i Samlingerne 1913—14 og 1914—15; under Behandlingen i Landstinget i sidstnævnte Samling udgik imidlertid denne Ændring, idet der særlig henvistes til, at der ikke forelaa noget Andragende fra Foreningerne om en saadan Forhøjelse. Nu har Foreningernes Generalforsamlinger enstemmigt ment at maatte udtale Ønsket om en Forhøjelse af Udlaansgrænsen indtil 60 pCt. af Vurderingssummen i Overensstemmelse med Regelen i Lov af 20. Juni 1850, og Finansministeriet har tiltraadt Forslaget, ligesom dette er anbefalet af Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg; Indenrigsministeriet for sit Vedkommende har ment ikke at burde modsætte sig Foreningernes Ønske.

ad Punkt 3.

Foreningerne har endvidere fremsat Ønske om, at den nugældende Amortisationstid af 45 Aar forlænges til 60 Aar for at give Foreningerne mere Ligestilling med de øvrige Kreditforeninger paa dette Punkt. Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg har anbefalet, at dette Ønske imødekommes, og Finansministeriet har efter Afgivelsen af sin som Bilag 5 aftrykte Erklæring udtalt, at det ikke vil modsætte sig denne Ændring. Indenrigsministeriet har herefter ment at burde imødekomme Foreningernes Ønske.

ad Punkt 4.

Forsaavidt Foreningerne endelig har beholdt om, at der tillægges dem Fritagelse for Stempel- og Tinglæsningsgebyrer for Panteobligationer, har man derimod i Tilslutning til Finansministeriets Udtalelse (Bilag 5) ikke ment at burde fremsætte hertil sigtende Forslag.